

Guds indgriben er heavy metal

Hvordan er arbejdet i Kirkens Korshær ikke bare et socialt arbejde, men også en måde at være kirke på?

Om dette helt grundlæggende spørgsmål taler tidligere korshærspræst Jørgen Lasgaard med seks forskellige personer i løbet af bladets numre i 2016. Denne gang er det en bruger, her kaldet Martin, i en af Kirkens Korshærs varmemestuer og menighedsfællesskaber, som fortæller.

Martin har været bruger i Kirkens Korshærs menighedsfællesskab siden 2001. - Korshæren hjælper dig til et stæsted, siger han.

- Det er den menighed, jeg hører til. Der kan jeg slappe af og være mig selv, også når jeg er misbrugende. Jeg kommer der, fordi jeg virkelig ønsker det, og fordi jeg bliver rørt over, at nogle i menigheden virkelig kender mig. Det, som mange mennesker har vildt meget brug for, det findes faktisk i kirken. I form af tilgivelse. Konkret, som den gives gennem personlig syndsforladelse og nadver, og selvfølgelig også gennem de samtaler, der her føres om skyld og skæbne.

Livet med kirken

Korshæren som kirke er en del af Martins liv, både gennem personlige samtaler, og når han er en del af varmemestuens fællesskab. Dette italesættes også tydeligt til korshærs gudstjenesten og på Kirkens Korshærs lejre for brugerne.

Martin er vokset op med bordvers i familien, så han har det fint med bordvers og salmesang, som der er meget af på lejrene. Han holder af: "Så får vi mad i Jesu navn, dig Gud til ære, os til gavn", som blev sunget i hans barndomshjem til aftensmåltidet.

Martin er vokset op i Vestjylland, så der er et savn, efter han er flyttet derfra. Havet, stranden, kysten, mennesker, der bærer historier fra havet. Martin er også præget af, at han mistede sin mor som 15-årig. Han har været maler og haft mange udstillinger gennem mere end 25 år, og han har eksamen fra universitetet som kandidat i kunsthistorie.

Et helle i tilværelsen

Jeg har været hans præst siden 2001, og han har udfordret og beriget mit liv med mange smukke billeder og dybe tanker. Kirkens Korshær arbejder blandt sindslidende, misbrugere og ensomme, og i mødet er man med til at redde liv og give et helle i kampen for tilværelsen. Den tilværelse, der ofte er "survival of the fittest", - den stærkeste overlever - i stedet for det gensidige samarbejde, hvor der i fællesskab findes en løsning. Kirkens Korshær står for dette perspektiv med samvær og forkynder Ordet. Her findes der også tid og plads til at bede en bøn.

Martin kan især godt lide en linje fra salmen "Når jeg er træt og trist, når modet svigter", hvor det hedder, at ved at blive små, bliver vi gjort store.

Hans tro er centreret i linjen fra Fadervor: "Ske din vilje" - og ikke min. Martin sukker.

- Den er dælme svær. Men jeg tror på den. Det er svært at sætte min vilje så meget tilbage, så den ikke fylder rigtig meget. Vi er nogle egensindige krabater, siger han.

Meget på spil

Martin mener, at Kirkens Korshær gør et vigtigt kirkeligt arbejde. Med ironisk distance, fordi bevægelsen hedder en hær, siger han, at Kirkens Korshær er fortropper. Dem, der møder mennesker i vanskelige situationer, hvor rigtig meget står på spil. Det er den menighed, Martin hører til.

Og vi i menigheden siger: Hvor er det godt, at Martin hører til her hos os med alle hans skønne billeder og dybe tanker.

Martin er et opdigtet navn.

Martins eget maleri:

Uden titel

Jeg valgte billedet, fordi jeg synes, det er et personligt udtryk i en særegen stil indenfor maleriet. Der er både den farvestyrke, jeg prøver at få frem, simultan intensitet "overall" på lærredet, og jeg tror, det giver beskueren mulighed for indenfor nogle rammer at danne sit eget indtryk.

Vælt din vej på Herren, stol på ham, så griber han ind.

Bibelvers fra Salmernes Bog.

Martin om teksten:

Bibelverset står skrevet forrest i den læderbibel, Martin fik i konfirmationsgave.

- Jeg kender godt til anfægtelse. Alligevel forsøger jeg at hvile i og bygge mit liv på kristentro. Vor Herre griber ind, når det er nødvendigt. Der er nåde, trods døden. Hans indgriben er en slags "heavy metal", som forudsætter, at vi tror betingelsesløst, siger Martin.

Værket:

Billedet af Rembrandt, Evangelisten Mathæus, 1661, her trykt efter aftryk i sort-hvid i en bog om Rembrandt og den kristne tro.

Martin om værket:

Martin er fascineret af billedet, fordi det viser en evangelist, der stivner i øjeblikket, midt i skrivningen. Det er, som om, der er en skikkelse, der hvisker ham et eller andet i øret, og han overvældes, chokeres. Det er som om evangelisten tager livtag med tunge sager, og det er svært at afgøre, om skikkelsen er en engel eller dæmon. Billedet gør det åndelige indhold nærværende, og det er hårdt arbejde. Martin, som selv maler, siger også "Rembrandt er altid god, skidegodt malet".